

tudi na Štajerskem. In če grajščaki jih zapustijo in kmeti jim hrbet pokažejo, potem zgubijo večino v deželnem zboru in 23letnemu nesrečnemu liberalnemu gospodstvu na Štajerskem je konec storjen.

To vedo liberalci prav dobro. In zato se branijo na vso moč. Stojte torej trdno na slovenske, konservativne straui, kakor pri zadnjih dveh volitvah. Le tako rešite svoj stan in narod. Če zmagajo zopet liberalci, tedaj ostanejo gori navedene naše opravičene želje le na papirji in kmeti na Štajerskem bode 6 let propadal, kakor sedaj, za Slovence pa bi nastopil silno nevaren in žalosten čas! Varujmo se tega, rešimo se. Čas je sedaj ugoden in prilika dana!

Zakaj priporočamo Slovencem g. barona Goedelna za poslanca v Gradec.

Slovencem sovražna Tagespošta je namignila, kakor da je slov. bistriški A. Stieger od nemčurjev in liberalcev izbrani kandidat. Torej bi se Slovencem kakor nekdanj Seidl-Brandstetter, zopet dva trda Nemca ponujala za poslanca v Gradec, namreč Jos. Schmiderer pa A. Stieger.

Možakarja sta se v perji rodila in pri polnih skledah svojih staršev, ki so se od slovenskih žuljev obogateli, izgojila pa slovenski se ni nobeden prav naučil. Onedva ne ljubita Slovencev, vselej sta tam videti, kder nas zaničujejo in psujejo, gorita le za nemštvo.

Zato je pa politična nesramnost in prav nemška nadutost, da se drzneta Slovencem priti ponujat se za poslanca. Delata za sebe po okrajnih zastopih in številnih agentih pa le par nemškutarjev jima hopne v koš, pravi, poštene Slovenci ju ne volijo. Ti bodo volili svojega dr. Radaja in barona Goedelna.

Prvega pozna vsak količkaj zaveden Slovenec v celem volilnem okraju. Drugega pa naj priporočijo sledeče vrstice.

G. baron Goedel je sicer sedaj visok gospod in imovit mož, pa to je postal po lastni marljivosti in zvestem deloma težavnem in nevarnem službovanji. Rodil se je na posestvu svojega očeta na Hrenci pri sv. Petru pod Mariborom, šolal tukaj pa v Gradci in Dunaji, služboval v Istriji, Ogerskem, Italijanskem ter naposled kot finančni prokurator na Dunaji. L. 1866 bil je višji oskrbnik vojakov v generalnem štabu nadvojvode Albrehta, se udeležil bitke pri Custozzi ter otel vojno kaso čez planine na Tirolsko. Bil je zato odlikovan z visokimi redi in postal baron. Služil je cesarja 40 let in stanuje sedaj v Mariboru v lastni hiši. On govori tudi slovenski in hrvaški.

L. 1879 smo ga Slovenci izvolili v Mariboru, Konjicah in Slov. Gradci v poslanca za

državni zbor, kojemu je bil izbran za podpredsednika. Na Dunaji se je držal zmira Slovencev, kakor nam je obljubil in se za nas potegoval, o čemur je „Slov. Gosp.“ uže poročal. Zlasti obžaloval je štajerske kmete, zakaj so dali neumno grunte po liberalnih cenilih moževih tako visoko veenjevati, da morajo se daj večji grunti davek plačati.

Uže radi tega zasluži baron Goedel, da mu tudi poslanstvo za Gradec ponudimo. Vendar imamo še drugih uzrokov.

Kakor iz povedanega razvidno, je baron Goedel visok mož: znan in čislán v cesarski hiši, pri ministrih, generalih, visokih gospodih na Dunaji in v Gradci. Vsled tega on tudi marsikatera vrata odpre, katera so Schmidererju in Stiegerju vedno zaprta. On lahko pomaga marsikomu, kder sta Schmiderer in Stieger v kljub bogastvu le uboga siromaka. No in baron Goedel je toliko blagega srca, da je uže mnogokrat Slovencem pomagal. V dokaz le par dogodkov: Enkrat so morali vojaki našega 47. regimenta hipoma z domi, da bi šli v Istrijo stražit pomorskih solin, to pa sred leta, ko je največ dela, baron Goedel gre, poprošen od dr. Radaja, k vojnemu ministru, ki takoj vse ustavi.

Pred par leti je toča in ploha grozno oškodovala slov. bistriški okraj, baron Goedel hiti k cesarju in izprosi 8000 fl. Stieger še niti povečanja kavalerijske kosarne ne izprosi.

Lani so prišli možje iz Cirkovec poizvedavat v Maribor, kde je baron Goedel na Dunaji najti. Povedalo se jim je. Gredo na Dunaj in s pomočjo barona Goedelna pri vojnem ministru res izprosiijo starši, da je sin od vojakov odpust dobil, za kateri so drugod zastonj prosili.

Takšnih dogodkov je mnogo, pa ne gre objavljati jih. Sploh baron Goedel je že dolgo časa Slovencem naklonjen ter stori in pomaga kderkoli more. Zasluge dr. Radajeve pa itak poznajo posebno župani mariborskega okraja. Temu nasproti sta Schmiderer in Stieger res siromaka. Za Slovence itak srca nimata, sta trda Nemca in če se pobahata s par stezami, tako vsi vemo, da ni šlo nič iz njih žepov. Deželno podporo za sv. Jakobsko cesto, za cesto od Bistrice do železnice in od te do Pečke pa je dr. Radaj v deželnem zboru iztrgal. Poslanec Schmiderer namreč zvečinoma molči in le takrat zine, kedar zamore s svojim velikonemškim „Hamrom“ po Slovencih kresati. Zatorej je prav smešno, če se Stieger in Schmiderer s cestami kde ponašata. To nas spominja na vrana v basni, ki se je s tujim perjem nakinčal.

Le slepi nemškutarji morejo Schmiderer-Stiegerju glas dati, Slovenci izvolijo Radaja-

Goedelna! Slednjega še zato, ker tako djanski na laž postavimo nemškutarje, ki nam očitajo, da Nemce sovražimo. To ne more biti, ker poštenega, pravicoljubnega, Slovencem prijaznega Nemca celo za poslanca izvolimo.

Gospodarske stvari.

Nekaj o hmeljarstvu.

Dragi hmeljarji! Gotovo se še bode marsikateri od Vas, ki ste bili pri zborovanjih južnoštirskega hmeljarskega društva leta 1881 in 1882. nazoči, spominjal, kako da sem Vam razlagal o hmeljarstvu in Vam posebno priporočal, hmelj ne blizo sadnega drevja, ne blizo hiš in ne blizo drugega poslopja saditi, kajti to vse pripomore, da se na hmelji peresne uši in drugi mrčes zaredi. Ravno tako zelo škodujejo: razno grmovje, posebno češmin ali bobkovina (Berberitze), bezeg, jagnedi in hrasti, ako blizo hmelja rastejo. O tem se vsak lahko prepriča, ako si to imenovano grmovje in drevje natanko ogleda; našel bode različni mrčes v neizmernem številu, kateri se potem na hmelj preseli in tam lahko veliko škodo naredi. Umni hmeljar, kateri bi rad dosti hmelja pridelal, ne bo tedaj takega grmovja in drevja blizo svojega hmeljišča trpel, ampak ga bode posekal, ker dobro ve, da si s tem veliko škode odvrne.

Takrat sem Vam tudi pripovedoval, kakšni veliki razloček je med takim hmeljiščem, kjer se je globoko rigolalo ali štihalo, in pa med takim, kjer se je samo s plugom oralo. Marsikateri hmeljarji mi takrat niso hoteli verjeti, ter so govorili: to je vse eno, če za hmelj štiham ali orjem, hmelj bo vže rasel, kakor fižol ali kaj takega, samo malo paziti je na njega treba. Dragi moji! To ni vse jedno in tistim, ki so tako storili, še jim bode zelo žal. Znano mi je tudi, da so nekateri hmeljari rekli, jaz imam eno njivo, kjer mi nič noče rasti, zdaj sem pa tam hmelja nasadil, ta bo že rasel. Pojdimo in pogledjmo si taka hmeljišča, katerih hmeljari niso hoteli tako obdelati, kakor hmelj zahteva. Zdaj, ko smo skozi celi mesec junij imeli neugodno vreme, se vidi vrednost dobro storjenega dela in vsak se lahko prepriča, da hmelj v dobro rigolanej zemlji nasajen veliko lažje premaga neugodno vreme in tudi peresne uši in drugi mrčes. Zdaj se tudi vidi, da ni dobro, ako se hmelj v močvirnih krajih sadi.

Pri našem hmelji se je letos posebno veliko peresnih uši pokazalo in marsikateri hmeljar bi gotovo rad znal kaki pripomoček, s katerim bi peresne uši in drugi merčes pregnal. Najboljše je, če še perje z žajfnico umiva, ali pa če se galun (Alaun) v topli vodi raztopi in sicer na vsak liter vode se vzame en deka ga-

luna; potem se pa hmelj s to vodo škropi. Na Angleškem se marsikatero leto pripeti, da peresne uši in drugi mrčes v celih okrajih hmeljska polja ugonobijo. Te vrstice sem zaradi tega spisal, da Vas hmeljare opominjam na dobro delo, kajti lenoba ne najde nikjer plačila.

Jan. Hausenbichler.

Letina ob konci junija kazala je slabše kakor vzačetku, to pa zavoljo deža; žita so mnogo poglela, pšenica bo srednje plenjala, rž tudi, ječmen bolje, oves najbolje. Sena je mnogo skvarjenega. Na Ogerskem so setve si opomogle; trs ni mogel dobro cveteti, smod je veliko škodoval, grozdíči so cusravi, le v Dalmaciji lepi. Sadovni sad močno kaplja z dreves. V Mariboru snujejo zadrugo za prodavanje sadja. Trsna uš širi se hudo v Istriji pa na Hrvatskem posebno okolo Kraljevca. Hmelj slabo kaže na Štajerskem, dobro na Českem.

Sejmi. 21. jul. Arvež, Buče, sv. Marjeta na Dravskem polji, pa na Pesnici, Oplotnica (sv. Barbara), Vitanje, 22. jul. Ivnik, sv. Helena, Malo Radinje, Maribor, Orešje blizu Brežic, 24. jul. Laško, 25. jul. Kozje, Lipnica, Zavec, Črmožice, Slov. Bistrica. 26. jul. sv. Ana v Slov. goricah, Fraueheim.

Dopisi.

Iz Celja. (Nemška olikanost?) V noči od petka do sobote so napravili nemški dijaki iz Dunaja, Maribora in Celja pred okoličansko slovensko fantovsko šolo grozovit škandal. Zmirjali so Slovence s psovki, ki jih ne moremo objaviti, začeli trupati po oknu mestnega tajnika, ki prebiva v tej hiši. Med tem se sliši klic v sosedni hiši rekoč: „pustite tega mestnega tajnika — ta je Nemec“. Tako ropoče druhal celo uro, od pol ene do polu dveh popolnoči. Policieje ni blizo. Po ovinkih pošlje nekdo iz hiše po žandarje, ki tudi pridejo in glavnega rogovileža: Gassenbauerja zaprejo. Ta je absolviraj glasovito dunajsko učiteljsko pripravnico — Lehrerpädagogium — tudi nek mariborski učiteljski pripravnik Lang in kakor se čuje več celjskih nemških gimnazijalcev je bilo poleg. Čelemu celjskemu mestu je znano, da je to druhal nek tukajšnji rogovilež vpiljanil in podšuntal, naj vznemirjajo nemčurski pobalini slovenske dijake, prebivajoče v poslopji slovenske šole. Priče pa tudi dokazujejo, da v trenutku, ko so prišli žandarji razganjat nemškutarske rogovileže, so zbežali navzoči nemški dijaki v nasprotno dvorišče, ki se je za njimi zaklenilo. — Vprašali bi le še slavno vlado, ali bo v prihodnje skrbela, da bomomi, ki smo zvesti Avstrijanci, ki plačujemo davke, ki se nam nalagajo, mir imeli pred temi zdivjanimi pobalini?